

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 259. Quid Confessarius adolescentum & juvenum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

fendi. Itaque jam ex corde dole; quod illum offenderis, & dic mecum: O Deus amabilissime, doleo, quod te judicem meum, quod sum summum benefactorem meum, quod te summum bonum meum unquam offenderim, & propono cavere imposterum omnia peccata. Nunquid ita? Et ideo te accusas de omnibus tuis peccatis? R. Accuso. Dic ergo propositio &c.

1801. §. 8. Confessarius inculcat pueris hominem peccati, quia nempe reddit animam tuam & deformem instar dæmonis: gratia vero reddit speciosam instar Angeli. Præterea ingratitatem Dei, qui instar solis ubique præsens est & videt omnes malas cogitationes, & peccata mortalia vult igne æterno punire: contrà qui pios & probos amat sicuti filios, de ipsis bona in hac vita, & postea in cœlo æternam gloriam,

1802. Q. 259. Quid observare debeat Confessarius adolescentum & juvenum. R. seqq. §. 1. Multa quae de pueris dicta sunt, etiam his possunt applicari maximè si Confessarius non habuerit eos à pudicitia sibi confitentes. Habitâ occasione, impensis studiosè inculcat, quod peccata, de quibus timor est vel dubium, an sint mortalia, non sint reticenda ex pudore, alioquin nullum peccatum remitti, sed committi novum & grande sacrilegium: Nec causam esse pudoris, cum Confessarius sciat infirmitatem hominum, & obligetur strictissimo silentio, & tanto plurius estimaturus sit, quanto majore confidentia erga eum utentur: E contrà si reticeant, nihil minus toti mundo manifestandum in extremo iudicio, & cum æterna damnatione. Deinde etiam

Etiam data occasione monendi sunt, ut primæ tentationes aperiant, pro intelligendis mediis illas superandi, natura enim incipit in illa ætate se commovere, & quandoque faciunt aliqua, primò nescientes esse peccata, sed inducto pessimo habitu difficillimè emendantur.

§. 2. Nihil isti ætati magis utile est quam 1803, frequens confessio, nam sic augetur Dei timor & cura puritatis, præcaventur seductiones, vincitur pudor, siveque facilius primò in parvis, postea in majoribus conscientiam aperiuntur: sed bene instruendi, ut diligens exanien & actus requisitos præmittant. Potest autem examen adolescentum esse, præter illa, quæ de pueris dicta sunt, an tempus otiosè transegerint: pecuniam parentum prodegerint: in honestis cognominibus alios affecerint: malum impræfati sint alteri: fuerint Parentibus causa iræ. Examen juvenū est ferme idem, & si suadeant circumstantiæ, vel ipsi occasionem dēnt, interrogandi sunt, primò in generē, an non aliquid turpe cogitārint, dixerint vel fecerint. Circumstantias personarum non solent advertēre, nisi jam antehac talia confessi, instrudi sint à Confessariis: debent autem assuefieri omnes pœnitentes, ut ipsimet distinguant speciem & addant numerum in mortalibus. Hæc autem ætas studiosè deterrenda est à turpiloquiis, quia hæc apud plerosque sunt initium seductionis; ab illis venit ad turpes taetus &c.

§. 4. Si Confessarius advertat, quod quandoque accedant ad alium Confessarium, permittat, nec ullo signo ostendat sibi displicere, quia melius est sic, quam sacrilegè confiteri: attamen tantò diligentius eis advigilet, quando

1060

redibunt. Si autem tales ab alio Confessario clam ad se veniant, audiat istâ vice, sed conetur disponere, ut se aperiant suo, neque enim melior, imò vix est alius modus conservandi innocentiam aut emendandi ipsos, quām si uno utantur Confessario, & ejus consilia sequantur. Sapienter dicit S. Carolus Borrom. in Instruct. Pastor. p. 2. c. 6. si quem deprehenderint, quā sine ratione legitima Confessarium suum deserat, contetur eundem per opportunè reducere, quemadmodum enim Medicis, qui naturam temperamentumque corporis in infirmis perspectum habent, non facile permittari solent, quod morbis necessaria facilis inveni remedia nōrint, sic neque videntur pœnitentes, nisi magno delectu, à Medicis suis discedere debere, cum a melius animarum vulneribus adhibere opportuna utilia instituta possint.

1805. §. 4. Cautè procedendum cum adolescentibus & juvenibus, quæ enim vident vel audiunt, observant diu, narrant aliis, de his ipso met postea prudentiores judicant: major eun habenda est, ut satisfiat judicio, quod habebunt, quām quod nunc habent: nec plus eis dicendum, quām pati possis resciri ab aliis. Etiam invitis ingerenda sunt pia documenta & monita, sunt enim semina, quæ si non jam, post fructum dare poterunt.

1806. Q. 260. Quid observare debeat Confessarius Rusticorum aliorumque rudium. R. seqq. §. 1. Eadem ferme observanda sunt de his, quæ de pueri sunt dicta, nam sæpe sunt æquè vel magis ignorantibus: Hinc 1. poterunt simili modo ad dolorem disponi: forte etiam serviet hic modus, querendo, si offendisses magnum Principem, qui tibi dedisset omnia, qua habes, qui te ales;

vel